

Sygn. akt III Ca 1923/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w G. III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Leszek Dąbek

Sędziowie: Magdalena Balion – Hajduk

(del.) P. R.

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2019 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa T. I.

przeciwko A. I. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 13 sierpnia 2018 r., sygn. akt I C 1153/17

1) **oddala apelację;**

2) **zasądza od powoda na rzecz pozwanej 900 zł (dziewięćset złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

Sędzia (del.) Patrycja Reichel Sędzia Leszek Dąbek Sędzia Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Ca 1923/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. w wyroku z dnia 13 08 2018r. oddalił powództwo powoda T. I. przeciwko pozwanej A. I. (1)

o zapłatę kwoty 8.258zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 08 2017r. oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.817zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W ustalonym stanie faktycznym, w motywach orzeczenia przywołał regulację

art. 415 k.c. Stwierdził, w chwili powstania roszczenia strony pozostawały

w związku małżeńskim i łączył je ustawowy ustrój majątkowy małżeński uregulowany w art. 31-46 k.r.o. Następnie przywołał regulację art. 45 § 1 k.r.o.

oraz art. 27 k.r.o. Wskazał, że strony wraz z małoletnią córką tworzą rodzinę

i spoczywał na nich obowiązek zaspokojenia jej potrzeb. Oceniał, że działania powoda polegające na opłaceniu zagranicznych wakacji, które zamierzał spędzić wspólnie z córką zmierzają do zaspokojenia potrzeb rodziny, co w połączeniu

z łączący je ustrojem na majątkowym małżeńskim, powoduje, że „brak było możliwości do zasądzenia kwoty objętej pozwem na rzecz powoda”. Ponadto stwierdził,

że dodatkowo za oddaleniem powództwa przemawiało to, że nie istniały żadne przeciwwskazania aby powód na zaplanowany i opłacony wyjazd zagraniczny udał się sam, co nie generowałoby dodatkowych strat oraz że z zeznań pozwanej wynika, iż zgodziłaby się ona na wyjazd córki z powodem, gdyby wystosował

do niej propozycję realizacji samodzielnego wyjazdu do Grecji w zamian za dodatkowy tydzień z córką.

O kosztach procesu orzekł w oparciu o regulację art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **powód T. I.**, który wnosił o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa, bądź uchylenie zaskarżonego wyroku

i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucał, że przy ferowaniu wyroku błędnie przyjęto: powód nie może dochodzić zwrotu nakładów poczynionych z majątku wspólnego na jego majątek osobisty (zgodnie z art.45 §1 k.r.o.) oraz że działanie powoda zmierzało do zaspokojenia potrzeb rodziny, a z uwagi na ustrój majątkowy małżeński nie można było zasądzić kwoty objętej pozwem.

Ponadto zarzucał, że naruszono przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia kosztów procesu przez zasądzenie niewłaściwej kwoty

z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Pozwana A. I. (1) wnosiła o oddalenie apelacji i zasądzenie

na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując, że ma ono źródło w reżimie odpowiedzialności deliktowej, a następnie orzekając w sprawie skonstruował prawidłową podstawę faktyczną orzeczenia.

Zawarte w części ustalającej uzasadnienia zaskarżonego wyroku ustalenia faktyczne w części dotyczą faktów bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale, którego ocena jest logiczna i mieści w granicach swobodnej oceny dowodów.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

W świetle podstawy faktycznej powództwa roszczenie powoda ma źródło w regulacji art. 415 k.c., która uzależnia powstanie roszczenia o naprawienie szkody od przypisania sprawcy szkody winy.

Dlatego czyn sprawcy pociągający za sobą – w świetle tej regulacji prawnej – powstanie odpowiedzialności cywilnej musi być czynem bezprawnym.

Strony są rodzicami małoletniej A. I. (2), która w chwili przedmiotowych zdarzeń pozostawała pod pieczęcią pozwanej a kontakty powoda

z córką w tym czasie były uregulowane w postanowieniu Sądu Okręgowego

w G. z dnia 11 04 2017r. (zostało wydane w sprawie o sygn. akt I RC 1076/15).

W postanowieniu między innymi ustalono, że małoletnia spędzi z powodem okres od 16 do 31 08 2017r., lecz nie ustalono bliżej, gdzie ma to nastąpić

i jakie w związku z tym są obowiązki ciężą na pozwanej.

Zabranie dziecka za granicę powoduje, iż zostaje ono poddane jurysdykcji innego Państwa, co w sposób istotny może rzutować na sytuację prawną dziecka oraz prawa jego rodziców.

Dlatego tego rodzaju uprawnienie jednego z rodziców i skorelowane

z tym obowiązki drugiego rodzica powinny zostać w sposób jednoznaczny uregulowane postanowieniem sądu, bądź w odrębnym porozumieniu rodziców małoletniego.

Pomimo tego nie zostały one zawarte w przywołanym powyżej postanowieniu, a strony nie zawarły w tej kwestii żadnego porozumienia (z materiału sprawy wynika, że w 2016r. strony uregulowały to w odrębnym porozumieniu).

Z tej przyczyny pozwana wiedząc o tym, że powód zamierza zabrać córkę za granicę nie miała obowiązku wydania mu dokumentów uprawniających małoletnią do przekroczenia granic Polski i tym samym nie ponosi ona winy za powstały uszczerbek majątkowy.

Czyniło to powództwo bezzasadnym, co ostatecznie znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku (zaskarżony wyrok odpowiada on prawu).

Pozwana była w toku postępowania reprezentowana przez adwokata

i w odpowiedzi na pozew między innymi wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, „w tym kosztów zastępstwa procesowego”.

Powód w całości przegrał sprawę i stosownie regulacji art. 98 § 1 i 3 k.p.c. powinien jej zwrócić poniesione przez nią koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1.800zł (§ 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 10 2015r. – w sprawie opłat za czynności adwokackie – w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu, tj. 4 08 2017r. – Dz. 2015r. poz. 1800, z późniejszymi zmianami) oraz koszty uiszczony opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17zł., łącznie 1.817zł, co również znajduje prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku.

W połączeniu z powyższym czyni to apelację bezzasadną w rozumieniu art. 385 k.p.c. co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżony wyrok odpowiada prawu i dlatego apelację powoda jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 i 3 k.p.c., biorąc pod uwagę, że powód w całości uległ w postępowaniu odwoławczym

i powinien zwrócić pozwanej poniesione przez nią w tym postępowaniu koszty zastępstwa procesowego.

Sędzia (del) Patrycja Reichel Sędzia Leszek Dąbek Sędzia Magdalena Balion – Hajduk